

El 36% de persones de la Diòcesi de Barcelona viuen dificultats relacionades amb l'exclusió residencial

- ☞ Càritas Diocesana de Barcelona presenta l'informe "La Llar és la Clau", on s'alerta de l'emergència habitacional que viuen moltes de les persones de la Diòcesi de Barcelona
- ☞ 1 de cada 2 menors pateixen les conseqüències relacionades amb la manca d'un habitatge digne i adequat
- ☞ Càritas Diocesana de Barcelona adverteix que l'habitatge és tractat des d'una visió economicista de bé d'inversió, i que s'ha de recuperar la funció social de l'habitatge, augmentant el parc d'habitatge social

Barcelona, 12 de desembre de 2018 – Amb el títol "La Llar és la Clau. Històries d'un dret reconegut però vulnerat", Càritas Diocesana de Barcelona ha presentat l'informe de Nadal en el qual adverteix sobre l'emergència habitacional que estan patint moltes de les famílies de la Diòcesi de Barcelona. L'informe s'ha elaborat a partir de les entrevistes realitzades a persones ateses per l'entitat en situació d'exclusió residencial, i s'ha complementat amb un avançament de les dades de l'Enquesta d'Integració i Necessitats Socials 2018 de la Fundació Foessa (Einsfoessa), per primera vegada d'àmbit diocesà (amb una mostra de 1.694 persones de la Diòcesi de Barcelona). **Les dades indiquen que un 36% de les persones de la Diòcesi de Barcelona viuen dificultats relacionades amb l'exclusió residencial. Això vol dir viure en habitatges insegurs, en habitatges inadequats (en condicions d'insalubritat, amuntegament...) o haver de pagar una despesa excessiva en habitatge (una despesa que les deixa sota el llindar de la pobresa severa).** Mn. Josep Matías, delegat episcopal de Càritas Diocesana de Barcelona, ha advertit que **l'actual model social i econòmic està dificultant la sortida de la situació d'exclusió que pateixen moltes persones.**

“Com a Església, constatem que les condicions de vida dels més vulnerables no han millorat”, ha indicat el delegat episcopal, i ha volgut donar un missatge d’esperança remarcant que **l’Església sempre serà al costat de les persones que més pateixen.**

Seguidament, Miriam Feu, Cap d’Anàlisi Social i Incidència, ha procedit a presentar les principals conclusions de l’informe. Feu ha iniciat la seva intervenció indicant que **l’habitatge és més que un sostre i quatre parets**, és un dret essencial de la persona i un element relacional i de participació en la societat.

Seguidament, Feu ha descrit les formes d’exclusió residencial, que es defineixen com la manca d’un habitatge digne i adequat. Seguint la classificació que utilitza Feantsa, ha indicat que hi ha una exclusió més visible, on s’inclourien aquelles persones en situació de sense sostre (persones que dormen al carrer) i persones en situació de sense llar (persones que viuen en equipaments públics o d’entitats socials, com els pisos d’acollida temporal, els albergs, etc.); **i dues formes d’exclusió residencial que potser passen més desapercbudes**, com les persones que viuen en una **llar insegura** (persones que no tenen la titularitat legal del seu habitatge, ja sigui perquè tenen un lloguer sense contracte, paguen un relloguer o estan en procés de desnonament) o aquelles persones que viuen en una **llar inadequada** (persones que viuen en condicions d’insalubritat, amuntegament o assentaments informals). **El 36% les persones de la Diòcesi de Barcelona viuen dificultats relacionades amb l’exclusió residencial, com viure en habitatges insegurs, en habitatges inadequats o haver de pagar una despesa excessiva en habitatge.**

Feu ha indicat que hi ha 3 col·lectius que ho tenen pitjor: el **36% augmenta fins al 69% per a les persones en situació d’atur, augmenta fins al 44% per a les famílies amb menors, i fins al 72%, per a les persones estrangeres no comunitàries, que viuen greus situacions d’exclusió residencial.**

Per cloure la presentació, ha intervingut el director de Càritas Diocesana de Barcelona, Salvador Busquets, destacant algunes de les accions que Càritas està duent a terme per resoldre problemàtiques relacionades amb l'habitatge.

Busquets ha indicat que durant el 2018, Càritas Diocesana de Barcelona ha posat a disposició de les persones més vulnerables 1.351 places repartides en pisos unifamiliars, pisos compartits i centres residencials. A més, ha destacat que la tasca de les entitats socials és insuficient si no va acompanyada de mesures urgents i coordinades per part de les administracions competents. En aquesta matèria, Busquets ha llistat un seguit de mesures que han d'implementar el més aviat millor les administracions públiques, com seria l'augment del parc d'habitatge social, evitar l'augment desorbitat dels preus del lloguer, aplicar sense restriccions la llei de l'empadronament i aprovar l'estratègia catalana contra el sensellarisme, entre d'altres.

Finalment, Busquets ha destacat que **la llar és un tema clau que cal abordar col·lectivament**, i que no podem deixar-lo en mans d'unes lleis de l'oferta i la demanda sense límits. **“L'accés a una llar és un dret essencial per a totes persones. Garanteix l'accés a l'educació, a la sanitat o a exercir una ciutadania plena, i com a societat tenim el deure de donar-hi resposta”**, ha conclòs.